

cipline, katere je pri volitvah treba. Sijajna ta zmaga narodne stranke je pa tem bolj pomenljiva, ker so si nemčurji gotovi bili, da zmorejo, — ker so se strašansko napenjali vse dni pred volitvijo, in je ves Deschmannov in Suppanov generalstab, njemu na čelu sam Deschmann, pred volilno dvorano napadal volivce, da bi njihove glasove priboril za nemčursko stran. Kdor je videl, kaj je nemčurska garda počejala ta dan na rotovžu, pritrtil je besedam „razglasa“ narodnega volilnega odbora, da se tem ljudem res mora na prste gledati, kaj da delajo. Hvala Bogu pa, da jedro našega ljudstva je še zdravo, in da se ne dá na limanice pripeti judežem škarjotom naše narodnosti in naše vere!

— **Juter je volitev za 1. razred.** Volivci! ki Vas še ni oblizal nemčurski liberalizem, storite, kar so storili možaki 3. razreda, in volite vsi: gospoda Pakiča in Horaka! Pomislite le, kako grozno se nas bojé, da bi med nje ne prišli; samo iz tega strahú lahko presodite: ali imajo dobro vest?

— (*Razpis daril.*) Odbor „glasbene matice“ je v seji 16. dne marcija odmenil sledeča darila, in sicer: I. 20 gold. v srebru za najboljšo zbirko narodnih pesmi, to je iz naroda slovenskega nabranih napevov, katerih pa mora biti na številu najmanj deset. Zložene naj bodo čveteroglasno, ali pa enoglasno s spremljevanjem glasovira. Pri vsaki pesmici naj bo tudi zaznamovano, kje se je našla, kdo jo je nabralcu pel in v katerih krajih je znana. Skrbeti je tudi za to, da se besede, to je vse kitice ene pesmi natančno spišejo. II. En cekin za skladbo, ki je primerna za Šmarnice, to je Marijna pesem, katera zna biti sestavljena ali za mešan zbor, ali samo-, dva- ali trospev s spremljevanjem orgel. — III. En cekin za cerkveno skladbo, katera služi pri sv. maši kot vloga za ofertorij. — IV. En cekin za cerkveno skladbo, ki je pripravna za kak veči praznik, na pr. velikonočni, božični itd. O sestavi zadnjih dveh veljajo ista pravila, kakor pri drugi. Kompozicije morajo biti v lahkem, narodno cerkvenem duhu zložene, da se lahko rabijo tudi v krajih, kjer se ne nahajajo posebno izurjene pevske moči. Besede morajo biti v slovenskem jeziku. Skladbe naj se pošljejo družbenemu tajniku gosp. Vojtehu Valenti do 31. maja t. l. brez podpisanega imena, katero naj se priloži v zapečatenem listku. Poslani rokopisi se ne bodo vračali.

Odbor „glasbene matice.“

— (*Priporočilo.*) Ker duhovnim gospodom, ki za cerkve svoje potrebujejo različnih paramentov, gotovo vstrežemo, ako jim naznanimo, kje bodo z ličnim blagom in dober kup postreženi, zato jim priporočamo štacuno gospé B. Kogelnove v Ljubljani, v kateri morejo vso cerkveno opravo tako dobiti, da bodo oni sami in njihovi farani gotovo veseli, česar jim spričajo vsi, ki so v štacuni te poštene in narodne gospé si že omislili potrebnih paramentov.

— (*Pobirki iz časnikov.*) „Tagblatt“ je v 74. listu grozovito divjal zoper to, da je, kakor brž v prvi vrstici pravi, „narodno-klerikalna stranka se drznila voliti v mestni odbor“, in pa, kakor neki „ingesendet“ istega lista priča, najhuji strah kazal pred dr. Bleiweisom mlajšim, ki ga je narodni volilni odbor stavil za kandidata. Da bi ga ogrdil pred svetom, ki ni bral zapisnika deželne zbornice od leta 1869 in 1871 in pa dekretov dr. K. Bleiweisovih od deželnih glavarjev pl. Wurzbacha in grofa Auersperga, ki ju še nobena živa duša ni stavila v vrsto „narodne“ stranke, spleta take zvijače skupaj, da ne vemo, ali bi se bolj čudili nad drznostjo takih spletek ali pa nad satansko hudobijo, ki lažnjivo na dan vleče stvari, ki v

nikakoršni zvezi niso z volitvijo v mestni odbor! In če celó „oberaufseher“ ima v deželni posilni delavnici 480 gld. stalne plače, in še drugih dohodkov, ne privoši primarju onega zavoda 500 gld., in če so se vsem deželnim uradnikom in zdravnikom pri organizaciji leta 1871 nekoliko povikšale plače, primarju, ki vsaki dan mora dolgo pot delati dalječ zunaj mesta, zavida zboljšek za 100 gold.! Vsemu temu divjanju pa se je tem bolj čuditi, ako se nam, in to celó iz „liberalnega“ tabora zagotavlja, da pisar ali vsaj roditelj onega nesramnega članka je — gosp. Deschmann! tisti „selbstlose“ Deschmann, ki za mestno župovanje je vlekel na tisoče mastno plačo, — tisti „selbstlose“ Deschmann, ki za majhni posel muzealnega kustosa za leto in dan vleče 472 gold., — tisti „selbstlose“ Deschmann, ki je že cela leta sedel, oddaljen od svojih tukajšnjih služeb, na Dunaji v državnem zboru, kar očita zdaj dr. Vošnjaku! Zdrava pamet bi morala gosp. Deschmannu kazati, da — kdor sedi v stekleni hiši, naj ne luča kamenja po družih, ki bivajo v trdnjavi poštenosti in mu niso nič žalega storili!

Častitim mojim p. n. volilcem!

Za sijajni dokaz zaupanja, s katerim ste me počastili 3. dan t. m. v Postojni, se Vam iskreno zahvaljujem ter zagotavljam, da mi bode vedna skrb, da se vrednega izkažem tega Vašega zaupanja. — Če kako posebno zadevo po meni pred sl. deželni zbor spraviti želite, prosim, da mi jo naravnost naznanite.

Z rodoljubnim spoštovanjem se Vam klanja

Vaš poslanec

Peter Grasselli.

Iz Trsta 3. aprila. — Vse je bilo na nogah, ko je pridrdral vlak s presvitlim cesarjem, ki je sprejel več deputacij, med njimi tudi ono slovenskega društva „Edinost“. Slovensko petje je bil magistrat prepovedal. Lahoni pa so se grdo obnašali. K slovesni predstavi v gledišči jih je veliko prišlo še le, ko je bila cesarska pesem utihnila, župan mesta, g. Porenta, ki je bil po vladi povabljen, da se vdeleži ogledovanja dela pri luki, ni le ne prišel, ampak še poslal odgovor, da ga ne bo, „ker bi moral cesarju le neprijetne reči praviti.“ Taki so lahoni! In vendar jim gre naša vlada tako na roko!

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. — Na čelu političkih dogodeb stoji zdaj potovanje cesarjevo, ki je bil povsod slovesno sprejet, zlasti v Benedkah, kjer je Laški kralj napil na trdno zvezo med Laško in Avstrijo. V Dalmaciji je Ljubiša naročil vsem srenjam in zastopom, da imajo cesarju pri sprejemanji povsod kazati, da je Dalmacija slovanska dežela. Ko se bo cesar vrnil nazaj na Dunaj, se pričakujejo važne premembe v ministerstvu. To potovanje ima imeti velik sad, kajti kedar pride vprašanje o vzhodu do rešitve, pač ne bo eno in isto, kaj se je z Dalmacije naredilo, ker bo jako važna dežela.

Nemška. — Tudi Prusi imajo velik strah pred potovanjem našega cesarja na Laško, ker se bojé, da bi se utegnili razdreti trdna laško-nemška zveza; zato gonijo svojega Viljema z Bismarkom vred za našim cesarjem na Laško.